

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2020. június 14.

XVIII. évfolyam 17. szám

Krisztus szent teste és vére vasárnap

„Az Úr fölemeli a megalázottakat,”

Egyházközségünk hirdetése:

Június 14. vasárnap:

ÚRNAPJA

08:00 – Élő János, élő Anna és
élő családtagok

10:00 –

Körmenet nem lesz!

19:00 -

A szentmise olvasmányai:

MTörv 8,2-3,14b-16a;
Zs147;

1Kor 10,16-17

Jn 6,51-58

Június 15. hétfő:

Árpád-házi Boldog Jolán

06:30 –

Június 16. kedd

06:30 –

Június 17. szerda:

06:30 –

Június 18. csütörtök:

06:30 –

18:30-19:30 – Szentségimádás a
templomban

Június 19. péntek:

Jézus Szent Szíve

18:00-19:00 - Gyóntatás

19:00 – +Jenő

Június 20. szombat:

19:00 – Élő Ábel

Június 21. vasárnap:

08:00 –

10:00 –

19:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

Az MKPK közleménye a korábbi rendelkezések módosításáról

Mivel olyan járványügyi szabályok léptek életbe, amelyek következtében megszűntek a kijárási korlátozások és országosan lehetővé vált a liturgia nyilvános végzése, szükséges, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a veszélyhelyzet idejére hozott korábbi rendelkezéseit módosítsa.

1. A 637/2020. sz., március 17-én kelt rendelkezésünkben foglaltakat, miszerint a vasárnapi szentmisén való részvétel kötelezettsége alól felmentést adunk és lehetővé tesszük az általános feloldozást, 2020. június 14-től, Úrnapijától kezdődően általánosan visszavonjuk. A szentmisén való részvétellel kapcsolatban az általános morális elvek továbbra is érvényesek, vagyis idősebb, veszélyeztetett, illetve beteg testvéreinkre, továbbá azokra, akik kötelességüket teljesítik, a kötelezettség nem vonatkozik.

2. A nyilvános liturgia végzésének, illetve a szentségek kiszolgáltatásának módjáról az egyes megyéspüspökök továbbra is az Egyházi Törvénykönyv 838. kánonja alapján a helyi körülmények és lehetőségek, valamint az egészségügyi előírások figyelembevételével döntenek majd.

3. Oktatási, szociális és egészségügyi intézményeinkben

továbbra is mindenben kövessük a vonatkozó állami előírásokat.

Jelen rendelkezés Magyarország latin szertartású egyházmegyéire érvényes.

Szeretnénk köszönetet mondani a paptestvéreknek a szolgálatukért, a híveknek a kitartásukért és imáikért, és ezúton is köszönjük mindenkinek a helytállását ebben a rendkívüli helyzetben az élet minden területén. Imádságos lelkülettel figyeljünk továbbra is egymásra.

Budapest, 2020. június 3.

a Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia

Templom fertőtlenítése

Sekrestyésünk minden szent-mise után - a járvány kezdete óta - lefertőtleníti az összes padot és ajtó kilincset.

Ez egyedül nagyon sok idő. Kérjük, aki teheti, segítsen a szentmise után a közösség megóvása érdekében. Köszönjük.

Isten áldását kapja az, aki hagyja magát megváltoztatni általa – Ferenc pápa katekézise

Ferenc pápa folytatta az imádságról szóló katekézissorozatát, ezúttal Jákob imájáról elmélkedett. Mindannyiunk életében eljön a pillanat, amikor egyedül maradunk Istennel és

rádöbbenünk: egyszerű, halandó emberek vagyunk. Nem kell azonban félnünk, mert Isten felkarol és megáld minket.

Ferenc pápa szerdán délelőtt az Apostoli Palotából közvetített általános kihallgatáson érkezett az imádságról szóló sorozatának következő részéhez, Jákob imájához. Első két elmélkedésében a vakon született Jézust sürgető bátor kéréséről és az igazak imádságáról szólt. Múlt héten az ábrahám meghívás újdonságát elemezte, melynek alapja egy személyes és feltétlen ráhagyatkozás a megszólító Istenre.

Jákob küzdelme után megáldja Isten

„Jákob egyedül maradt odaát. Akkor valaki hajnalig küzdött vele. (...) Közben így szólt: „Engedj el, mert közeledik a virradat!” De ő így felelt: „Nem engedlek el, amíg meg nem áldasz.” Az megkérdezte: „Hogy hívnak?” „Jákobnak” – felelte. Az folytatta: „Ezentúl ne Jákobnak hívjanak, hanem Izraelnek, mivel Istennel szemben erősnek bizonyultál és emberek fölött fogsz győzni.” Jákob erre megkérdezte és ezt mondta: „Nyilvánítsd ki előttem nevedet!” Az így válaszolt: „Miért kérdezed a nevedet?” –, s megáldotta.” (Ter 32,25-30)

Bibliai pátriárkák: az önerejéből fölemelkedett Jákob története

A Teremtés könyve távoli korok embereinek történeteinek keresztül olyan világba vezet el minket, amelyekben saját életünkre ismerhetünk. A pátriárkákról szóló sorozatban találkozzunk egy olyan férfival, aki ravaszágából kovácsolta legfőbb erényét: ő volt Jákob. A bibliai elbeszélésből kiderül, hogy nehéz kapcsolat fűzte bátyjához, Ézsauhoz. Kiskoruktól fogva rivalizáltak egymással, és ezt soha nem sikerült rendezni. Jákob a másodszülött az ikrek közül, de csellel sikerül kicsikarnia atyja, Izsák áldását és az elsőszülöttség jogát (vö. Ter 25,19-34). Ezzel kezdetét veszi leleményességeinek hosszú sora, amire csak ez a gátlástalan ember képes volt. Kénytelen messzire menekülni testvérétől, s úgy tűnik, minden arannyá válik a keze alatt. Úgyesen üzletel: nagyon meggazdagszik, óriási nyáját birtokol. Konokságának és türelmének köszönhetően sikerül feleségül vennie Lában legszebb lányát, akibe valóban szerelmes. Mai nyelven

szólva Jákob egy *self-made man*, aki önerejéből emelkedett föl, és találékonyságával mindent megszerez, amire csak vágyik. Mégis hiányzik valami az életéből: nincs meg az élő kapcsolata a gyökereivel.

Jákob hazatér és útközben titokzatos harcba bonyolódik

Egy nap honvágy fogja el, szólítja régi otthona, ahol Ézsau él, testvére, akivel mindig nagyon rossz kapcsolatban voltak. Jákob útra kel és hosszú utazást tesz meg: emberek és állatok népes karavánja kíséretében, mígnem elérkezik az utolsó állomáshoz, a Jabbok patakhoz. Itt a Teremtés könyvének egy emlékezetes lapjához érünk (vö. Ter 32,23-33). Arról olvasunk, hogy a pátriárka miután minden emberét, jószágát átviszi a patak túloldalára, egyedül marad az idegen oldalon. Gondolkodni kezd: mi vár rá másnap? Hogyan viselkedik majd vele szemben bátyja, Ézsau, akitől ellopta elsőszülött jogát? Jákob fejében kavarnak a gondolatok. És miközben besötétedik, hirtelen egy ismeretlen megragadja és elkezdi küzdeni vele. A katekizmus ezt így magyarázza: *Az Egyház spirituális hagyománya ebben az elbeszélésben az imádságnak, mint a hit harcának és a kitartás győzelmének szimbólumát vette észre.* (vö. Katolikus Egyház Katekizmusa, 2573.)

Harcolni Istennel: az ima metaforája

Jákob egész éjjel harcolt, egy pillanatra sem eresztve ellenfelét. Végül legyőzetik, kificomodik csípője, és attól kezdve élete végéig sántít. A titokzatos küzdőfél megkérdezi a pátriárka nevét, majd azt mondja neki: *„Ezentúl ne Jákobnak hívjanak, hanem Izraelnek, mivel Istennel szemben erősnek bizonyultál és emberek fölött fogsz győzni.”* Ezentúl egyenesen fogsz járnai. Megváltoztatja a nevét, az életét, a viselkedését: Izraelnek fognak hívni – fűzte hozzá a pápa. *Akkor Jákob erre megkérdezte és ezt mondta: „Nyilvánítsd ki előttem nevedet!” Az így válaszolt: „Miért kérdezed a nevedet?” –, s megáldotta.”* Ekkor Jákob megérti, hogy Istennel találkozott szemtől szembe. Harcolni Istennel: az ima egyik metaforája – folytatta elmélkedését Ferenc pápa.

Kiszolgáltatva, sebzetten, de új szívvel

Máskor Jákob képes volt beszélgetni Istennel, barátnak érezve őt, közel magához. De azon az éjjelen a hosszan elnyúló küzdelemből, mely csaknem maga alá gyűri, a pátriárka megváltozva kerül ki. Megváltozik a neve, ez életmódja, a személyisége. Most először nem ura a helyzetnek, nem veszi hasznát agyafúrtságának, már nem épít stratégiát és nem méricskél. Isten visszavezeti őt a halandó igazságához, aki remeg és fél – mert Jákob félt a küzdelem alatt. Most az egyszer Jákob nem tud mást felmutatni Istennek, mint önnön törekenységét, tehetetlenségét és bűneit is. És ez a Jákob kapja meg Istentől az áldást, mellyel sántikálva belép a megígért földre. Kiszolgáltatva, sebzetten, de új szívvel. Előtte magabiztos volt, bízott saját leleményességében. Nem fogott rajta a kegyelem, lehullott róla az irgalmasság. Isten azonban megmentette, ami elveszett. Megértette vele, hogy korlátolt, hogy bűnös, akinek szüksége van irgalomra, és megmentette őt – magyarázta a pápa.

Új nevet kapunk Istentől, amikor szemtől szembe kerülünk vele

Ferenc pápa megállapította: egyik éjjel valamennyiünknek találkozója lesz Istennel. Életünk éjszakáján, sötét pillanatainkban, a bűn, az eltévelyedés pillanataiban egyszer csak találkozunk Istennel. Egy olyan pillanatban fog meglepni minket, amikor a legkevésbé számítunk rá, amikor tényleg egyedül leszünk. És azon az éjjelen, az ismeretlennel harcolva, fölfogjuk majd, hogy szegény emberek vagyunk csupán. De éppen akkor nem lesz okunk félelemre: mert attól a pillanattól fogva Isten új nevet ad nekünk, amiben egész életünk értelme benne van. Megváltoztatja a szívünket, és megadja az áldást, amit annak tart fenn, aki hagyta magát megváltoztatni általa. Hagyjuk tehát, hogy megváltoztasson minket Isten! Ő tudja, miként tegye, mert valamennyiünket ismer. „Uram, Te ismersz engem”, mondhatjuk mindnyájan. „Uram, Te ismersz engem. Változtass meg!” – zárta szerda délelőtti katekizisét Ferenc pápa.

Gedő Ágnes – Vatikán